

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Eorum, qui ad iudicium Dei appellauerunt, è veteri Testamento
exempla.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Iob. 12. 4. Dominus personam in pauperem, & deprecationem laesi exaudiet. Imo etiam qui deridetur ab amico suo, sicut ego, inquit Iob, inuocabit Deum, & exaudiet eum. Exaudire autem eum potest, prout inuocatus fuerit, vel, ut iniquitate oppressum è malis presentibus eripiat, quod omnino petere frequens & concessum est; vel, ut talem iniuriã aut morte non fuisse dignum, sumta de aduersario extraordinaria ultione, mortẽque etiam ipsi illatã, declaret. Quod varijs quis de causis potest à Deo flagitare. Si, citra odium, aliamque malam affectionem, bono fine, flagitet, puta, ut innocentia locum habeat; ut scandalum amoueat; ut familia non grauetur infamiã; ut homines tam iniustis iudicibus liberentur; aut ut emendantur, qui adeò tyrannicè dominantur; tum licitè flagitat; prouocatque, sine peccato, & verò sæpe etiam cum merito, ad tribunal summum iudicis viuorum atque mortuorum; nec sine petito effectu. Legimus enim frequenter diuinam iustitiam, sic prouocantes manifestissimè absoluisse, & lege talionis ex vita expulisse eos, qui alios & ipsi è vita, sed iniustè, expulerunt.

Ita Feuardent. extremo cap. 13. Esther.

III.

1. Reg. 24. 13.

2. Paralip. 24. 23.

2. Machab. 7. 17. & 19.

Exempla è diuinis litteris, ex vitis Sanctorum, ex aliorum gestis afferri possunt. In diuinis litteris, Dauid capitali Saulis odio multisque insidijs petitus, *Iudicet Dominus inter me & te, & ulciscatur me Dominus ex te*, inquit. Prouocatio hæc fuit; neque in irritum cecidit, quia, cecidit paulò post Saul, amissã victoriã, & vitã. Clarius exemplum datum est, in Pontifice Zacharia filio Ioia dæ, in quem illi ipsi, quos ab idolis dehortabatur *miserunt lapides, iuxta regis imperium in atrio domus Domini. Et non est recordatus Ioas rex misericordia, quam fecerat Ioiada pater illius secum, sed interfecit filium eius. Qui cum moreretur, ait: Videat Dominus, & requirat. Cũq; euolutus esset annus, ascendit contra eum exercitus Syria: venitq; in Iudam & Ierusalem, & interfecit cunctos principes populi &c. In Ioas quoq; ignominiosa exercuere iudicia. Et abeuntes dimiserunt eum in languoribus magnis: surrexerunt autem, contra eum, serui sui, in ultionem sanguinis filij Ioia dæ sacerdotis, & occiderunt eum in lectulo suo, ante diuinum tribunal, de innocentissimi sacerdotis nece rationem redditurum. Pari pacto Machabæi martyres Antiocho diem dixisse censendi sunt: siquidem eorum prædictiones vim imprecationis & citationis habuerunt, cum dicerent: *Tu autem patienter sustine, & videbis magnam potestatem ipsius, qualiter te & semen tuum torquebit.* Dictum, factum. Neque hæc talia ex impatientia, aut ira,*

ira, sed ex zelo iustitiæ & odio impietatis, profecta videri debent; sicut neque Moyses, quando dixit: *In hoc scietis, quia Dominus miserit me &c. Si consueti hominum morte interierint Dathan & Abiron &c: non misit me Dominus &c.* neque Elias, quando dixit: *Si homo Dei sum, descendat ignis de celo, & deuoret te, & quinquaginta tuos:* neque Elisæus, quando uersos immisit in pueros irrisores.

In nouo quoque Testamento exempla occurrunt. Nam & Christus ipse ab iniurijs Iudæorum, ad Patris iudicium appellans dixit: *Ego non quero gloriam meam, est qui querat, & iudicet:* & S. Petrus, teste D. Gregorio, increpando utriq; coniugi, Ananiæ & Sapphiræ, *vitam abstulit, qui reddidit Thabita orando.* Noluit quidem Christus, qui pati venerat, sæuire: ex hoc tamen, & Pauli Elymam excœcantis, atque Corinthium satanæ in interitum tradentis exemplo, *voluit, ut intelligeremus, id se potuisse,* ait Tertullianus. Nimirum non aliena est ab Euangelica suauitate seueritas nonnulla, ut Beda docet. Habenda enim est etiã ratio cõmunis in futurum utilitatis, & disciplinæ caussa, obstinatis metus incutiendus. Qua de caussa S. Thomas tradit, Petrum, tanquam executorem Dei, occultum Ananiæ peccatum explicauisse. Prohibet quidem Christus, ne malefacientibus malefaciamus, aut maledicentibus imprecemur, licet tamen quandoque *utrumlibet zelo iustitiæ, & iudiciaria potestate, atq; sine vindicta liuore, sine odio,* ut D. Gregorius obseruat. Sic idem Petrus Simoni dixit: *Pecunia tua tecum sit in perditionem. Quæ imprecatio & maledictio est prauidentis diuinam, de Simone sententiam & huius reprobationem atq; æternam perditionem, non autem vindictæ studentis,* ait cum Beda Glossa ordinaria. Sic Paulus Principi sacerdotum Ananiæ dixit: *Percutiet te Deus, paries dealbate.* Vbi Apostolica auctoritate auctori percussiois suæ interitum denunciauit: certè, ut Propheta, prædixit: *etenim istud euenit, sicq; defunctus est,* ait S. Chrysostomus. Sic & alio tempore idem Paulus existimauit, Alexandro ærario iniustitiam eius impunitam esse non debere, dixit enim: *Reddet illi Dominus secundum opera sua,* multa siquidem mala Paulo ostendit Alexander, postquam à fide defecit, & Euangelio valde restitit. Denique Sanctorum, pro Christo, occisorum animæ, nonne clamabant voce magna, dicentes: *Vsquequo, Domine (sanctus & uerus) non iudicas, & non vindicas sanguinem nostrum de ijs, qui habitant in terra?*

Eadem ratione, qua pro Verbo interfectorum animæ clama-

Aaa 2

maue

IV.

Ioan. 8. 50.
Act. 5. 5.
S. Greg. 1. 2.
dial. c. 30.
Act. 13. 11.
1. Cor. 5. 5.
Tertullian.
l. de Pudic.
c. 21.
Beda in Luc.
9. 55.
S. Thom. 2. 2.
q. 35. a. 7. ad
2.
Luc. 6. 28.

Act. 8. 20.

Act. 23. 3.

S. Chryso.
mil. 6. de lau.
di. S. Pauli.

2. Timoth. 4.
15.

Apoc. 6. 10.

V.